

ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.1143

Dosar nr.645/44/2012

Ședința publică de la 12 martie 2015

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- magistrat asistent

S-au luat în examinare recursurile declarate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X., prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., împotriva sentinței civile nr. X din 18 noiembrie 2013 a Curții de Apel X – Secția contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința de la data de 20 februarie 2015, potrivit consemnărilor din încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 27 februarie 2015, 05 martie 2015 și 12 martie 2015.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursurilor de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Obiectul acțiunii și procedura derulată în fața instanței de fond

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel X – Secția contencios administrativ și fiscal, reclamanta S.C. X S.R.L, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, a solicitat anularea în parte a Deciziei nr. 451/23.11.2011, emisă de A.N.A.F. - Direcția Generală de Soluționare a

Contestațiilor, a Deciziei de impunere nr. X/13.05.2011 emisă de D.G.F.P. .X. și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X/2011.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că este o societate privată cu capital străin și are ca asociați două persoane juridice, S.C. X S.P.A. și X S.P.A.

Primul dintre asociați deținea la data verificării o cotă de participare la capitalul social al S.C. X S.R.L. în proporție de 75,76% - în prezent majorată – generând o relație de afiliere, în baza art.7 pct.21 din Codul fiscal.

Între SC X SRL și SC X SRL s-au derulat relații comerciale având ca obiect furnizarea de ouă, furaje, păsări, piese de schimb și alte materiale , în cursul cărora au fost emise și facturile supuse inspecției fiscale și avute în vedere în actele deduse judecății.

În ceea ce privește impozitul pe profit, reclamanta a arătat că decizia atacată, la punctul A – pag.6, amintește numai de existența contractelor, nu le dă eficiență, reia motivația organului de inspecție fiscală și concluzionează în mod eronat că înregistrarea cheltuielilor s-a făcut în scop fiscal, iar operațiunile nu au avut un caracter economic, majorând astfel cheltuielile nedeductibile la calculul profitului impozabil pentru trim.IV/2008, trim.IV/2009 și trim.II/2010, cu interpretarea greșită a prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal.

Cu privire la punctul B din Decizia nr. 451X/2011, se arată că autoritatea fiscală a reținut că în luna martie 2010 reclamanta a emis și înregistrat în evidența contabilă factura seria X/31.03.2010 în sumă de X lei – baza impozabilă și suma de X lei TVA reprezentând diferențe de preț negative pentru ouăle livrate în trim.IV/2009 către persoana juridică afiliată, respectiv cumpărătorul S.C. X S.R.L.

Suma reprezentând diferența de preț a fost înregistrată în trim. IV/2009, iar TVA în luna martie 2010, fiind plătitor trimestrial de TVA.

Cu această diferență negativă de preț stabilită prin factura nr.X/2010, reclamanta a înregistrat un profit din exploatare,

conform bilanțului contabil din data de 31.12.2009, în sumă de X lei.

Marja profitului fiind de 3% , demonstrează că operațiunile economice derulate cu persoana juridică afiliată S.C. X S.R.L. au avut un caracter economic.

Referitor TVA, reclamanta arată că Decizia nr. 451/2011 face referire la factura fiscală nr.X/31.07.2010, pentru diferența de preț furaje aferentă trim.II/2010, în aceeași relație comercială cu SC X SRL, ajungând la concluzia greșită că operațiunea respectivă este fără caracter economic.

Factura cuprinde baza impozabilă în sumă de X lei și TVA aferent în sumă de X lei (cota de 19%), astfel că în mod nelegal nu s-a admis la deducere suma de X lei, reprezentând TVA.

Pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii.

La termenul din 05.11.2012, având în vedere emitentul actului administrativ fiscal, instanța de fond a dispus introducerea în cauză a Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., care ulterior a depus întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată pentru aceleași considerente invocate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

2. Hotărârea Curții de Apel

Prin sentința civilă nr.X din 18 noiembrie 2013, Curtea de Apel X – Secția contencios administrativ și fiscal a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta S.C. X S.R.L. și, în consecință, a anulat în parte Decizia nr. 451/23.11.2011 emisă de A.N.A.F. - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, respectiv punctul 1 din dispozitivul acestei decizii, precum și Decizia de impunere nr. X/13.05.2011, emisă de D.G.F.P..X..

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că în urma inspecției fiscale generale a Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., ce a avut loc în perioada 7.04.2011 – 13.05.2011, au fost întocmite cu privire la reclamantă Raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. X/13.05.2011, Decizia de impunere nr. X/13.05.2011, Decizia de nemodificare a bazei de

impunere nr. X/13.05.2011 și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscal nr.X/13.05.2011.

În fapt, raportul de inspecție fiscală nr. X/2011 a verificat modul de calcul, evidențierea și declararea impozitului pe profit datorat în perioada 15.02.2007 – 30.09.2010, precum și TVA lunară în perioada 01.04.2010 – 28.02.2011.

În baza raportului a fost emisă Decizia de impunere fiscală X/13.05.2010, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată. Decizia menționează în perioada verificată cu privire la impozitul pe profit, o bază impozabilă stabilită suplimentar în sumă de X lei, care necesită un impozit suplimentar în sumă de X lei. De asemenea, pentru diferența de impozit, în perioada verificată s-au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

În ceea ce privește TVA, Decizia a reținut o diferență în plus de plată în sumă de X lei, la care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

Decizia de mai sus a fost contestată în termenul legal, fiind emisă Decizia nr.X/23.11.2011.

Referitor la operațiunile reflectate în factura fiscală nr.X/2009, factura fiscală nr. X/2012 și factura fiscală nr. X/2010, pe baza documentației depuse la dosar și a raportului de expertiză efectuat în cauză, prin prisma dispozițiilor legale incidente, instanța de fond a apreciat că acestea au legătură cauzală cu livrările de furaje în perioadele indicate în documente, livrările fiind efective și nu ipotetice.

Aspectul reținut de organul fiscal, privind nedeductibilitatea fiscală a cheltuielilor care nu au la bază un document justificativ, nu își are aplicabilitate în speță, întrucât sumele contabilizate sunt justificate cu note de contabilitate și mai apoi facturi fiscale. Despre toate acestea, organul de inspecție fiscală a făcut mențiuni în actul încheiat, consemnând în dreptul fiecărei reflectări contabile precizarea „cu document”, precizând de fiecare dată și numărul acestuia.

Susținerile de la pagina 18/33 din Decizia nr. 451/ 23.11.2011 a Direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul

Agenciei Administrare Fiscală, referitoare la obligația organizării contabilității de gestiune, respectiv calculația costurilor pentru furaje, nu reprezintă un aspect care să impună obligații fiscale, contabilitatea de gestiune fiind ținută pentru a determina costul producției proprii, iar nu costul stocurilor achiziționate.

Instanța de fond a constatat că S.C. X S.R.L. a respectat prevederile pct. 263 din OMFP nr. 3055/2009 (ce a preluat conținutul pct. 219 din vechea reglementare, respectiv OMFP nr. 1752/2005), în sensul că a reflectat facturile ce fac obiectul cauzei în contul 6026 „Cheltuieli privind furajele”. Acest cont se raportează în Contul de Profit și Pierderi, în secțiunea Cheltuieli de exploatare, și constituie sursă de date pentru calculul extracontabil în scop fiscal al impozitului pe profit.

În consecință, reflectarea contabilă a facturilor fiscale nr.X/2009, nr.X/2012 și nr.X/2010 pentru scop fiscal este conformă cu reglementarea contabilă.

Totodată, societatea S.C. X S.R.L. a primit de la S.C. X S.R.L. facturile nr.X/02.02.2009 și X/26.02.2010 și X/31.07.2010, prin care au fost facturate diferențe la preț la furaje conform contractului nr. X/12.08.2009. Operațiunea reflecta corectarea prețului de livrare pentru S.C. X S.R.L. pentru trimestrul IV 2008 și 2009 și trimestrul II 2010.

Facturarea unor diferențe de preț este o operațiune economică, întrucât reflectă voința părților contractante conform contractului comercial și corectează valoarea livrărilor efectuate succesiv conform realității economice înregistrate de societăți, respectiv cheltuielile efective cu producția de furaje.

În cuprinsul Deciziei nr. 451/23.11.2011 și în Raportul de inspecție fiscală nr.X/13.05.2011, organul fiscal a arătat că a reîncadrat tranzacția conform art. 11 alin.(1) din Codul fiscal, întrucât nu are caracter economic, fără a indica modul în care a operat reîncadrarea.

O reîncadrare a operațiunilor, după cum stabilește organul de inspecție fiscală, ar însemna emiterea unor facturi prin care s-ar storna aceste diferențe de preț, însă există un alt raport de

inspecție fiscală care a constatat că este corectă factura nr. X/02.02.2009.

Pe cale de consecință, și facturile nr. X/26.02.2010 și X/31.07.2010 sunt corect înregistrate din punct de vedere al reflectării operațiunii economice și fiscale.

Neacordarea dreptului la deducere pentru diferențele de preț aferente furajelor aprovizionate și pentru TVA aferentă facturilor emise de către S.C. X S.R.L. către S.C. X S.R.L. este contrară Legii 571/2003. Având în vedere caracterul operațiunilor, prevederile art. 11(1) din Codul fiscal privind reîncadrarea operațiunilor, caracterul de afiliere al societăților, instanța apreciază că societatea S.C. X S.R.L. avea dreptul la deducerea cheltuielilor în sumă totală de X lei și a TVA-ului în suma de X aferent facturilor nr. X/02.02.2009, X/26.02.2010 și X/31.07.2010.

Referitor la aspectele reținute la pagina 23/33 din Decizia nr. 451/ 23.11.2011 a Direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Administrare Fiscală, privitoare la neconformitatea reflectării contabile a reducerii comerciale acordate de S.C. X S.R.L. partenerului său S.C. X S.R.L., din raportul de expertiză rezultă că utilizarea contului 709 „Reduceri comerciale acordate” s-a introdus de la 01.01.2010, prin OMFP nr. 3055/2009.

Reglementările contabile precedente, aprobate prin OMFP nr. 1752/2002, nu prevedeau acest cont, iar reflectarea contabilă se făcea prin diminuarea venitului din contul care s-a reflectat inițial suma livrărilor, așa cum reclamanta a procedat în speță.

Având în vedere că diferența de preț era aferentă livrărilor din trimestrul IV 2009, rezultă că societatea S.C. X S.R.L. a înregistrat corect la sfârșitul lunii decembrie 2009 această factură, pentru a obține o imagine fidelă a rezultatului exercițiului 2009.

Raportul de expertiză întocmit în cauză a reținut că introducerea de la 01.01.2010 a contului 709 „Reduceri comerciale acordate” are menirea de a reflecta distinct în debit și nu în credit reducerile acordate, dar în ceea ce privește „consecința asupra veniturilor” este aceeași în sensul diminuării lor. Astfel, în Contul

de Profit și pierderi el se regăsește la rd. 4, rând ce apare cu semnul minus în determinarea cifrei de afaceri, diminuând astfel veniturile din exploatare și respectiv veniturile totale ale perioadei. De aceea afirmația organului de soluționare a contestației că neconformitatea cu referențialul contabil (OMFP 3055/2009) a reflectării contabile are influență fiscală este eronată.

Se mai reține că societatea S.C. X S.R.L. a facturat către S.C. X S.R.L. diferențe de preț negative aferente livrărilor de oua conform facturii X/31.03.2010. Aceste diferențe de preț au fost înregistrate în contabilitate ca stornări de venituri în lunile octombrie, noiembrie, decembrie 2009, mod de facturare conform contractului de livrare nr. X/19.11.2007, care prevede clauza de modificare a prețului de livrare și reflectă o operațiune economică, respectiv aceea de a accepta din partea clientului unic S.C. X S.R.L. o reducere a prețului de vânzare practicat în trimestrul IV 2009. Cu această reducere de preț acordată în trimestrul IV 2009, societatea S.C. X S.R.L., înregistrează un profit din exploatare conform Bilanțului contabil la 31.12.2009, în sumă de X lei, reprezentând o marja de profit de 3%.

Acest profit este realizat în baza relației contractuale cu S.C. X S.R.L., astfel că operațiunile derulate cu aceasta au avut un caracter economic.

Având în vedere prevederile art. 11(1) din Codul fiscal, privind reîncadrarea operațiunilor, instanța de fond a apreciat ca societatea S.C. X S.R.L. avea dreptul la deducerea TVA colectat în baza facturii X/31.03.2010, în suma de X lei și la reducerea veniturilor impozabile în sumă de X lei conform facturii nr. X/31.03.2010.

De asemenea, instanța de fond a constatat că expertiza efectuată în cauză răspunde în mod clar, temeinic și documentat la toate obiectivele fixate de instanță, oferind astfel un punct de vedere pertinent pentru soluționarea legală și temeinică a cauzei deduse judecății, iar pârâta nu a fost în măsură să înlăture motivat susținerile expertului contabil.

Cât privește Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X/13.05.2011, aceasta nu prevede stabilirea unor măsuri de diminuare a pierderii fiscale, ci vizează corectarea unor erori de înregistrare contabilă. Dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță fiscală, motiv pentru care soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, față de dispozițiile art. 205 și urm. din OUG 92/2003 și pct.5.3 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală .

Prin urmare, pentru capătul de cerere privind anularea Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X/13.05.2011, în mod corect dosarul privind contestația administrativă a reclamantei S.C. X S.R.L. a fost transmis spre competență soluționare Direcției generale a finanțelor publice .X. - Activitatea de Inspecție Fiscală, în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri.

3.Motivele de recurs

Sentința menționată a fost atacată cu recurs de către pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X., prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., care au solicitat modificarea ei în sensul respingerii acțiunii, pentru motive pe care le-au încadrat în prevederile art. 304 pct. 9 și 304¹ Cod procedură civilă.

În esență, fiecare dintre pârâte a arătat că sentința a fost formulată cu interpretarea și aplicarea greșită a legii, cu referire la prevederi cuprinse în Codul fiscal [art. 11 alin. (1), art.19, art. 21, art. 145 alin. (1), art. 146 alin. (1) lit. a), art. 147¹ , art. 156 alin. (1), art. 156² și art. 157 alin. (1)], Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, Legea nr. 82/1991, a contabilității (art. 1), Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1752/2005, pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare,

și Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 3055/29 octombrie 2009, pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene.

De asemenea, ambele recurente au criticat sentința pentru interpretarea greșită a probelor administrate, în sensul că s-a reținut realitatea și necesitatea operațiunilor aferente facturilor de diferențe de preț pentru livrările de furaje și de ouă – care în opinia autorităților fiscale aveau un scop pur fiscal – în condițiile în care societatea reclamantă nu a probat, cu documente justificative, conținutul economic concret al acestora, conform celor amplu și detaliat explicate în motivarea cererilor de recurs.

4. Apărările intimății

Intimata – reclamantă S.C. X S.R.L. în insolvență – nu a depus la dosar întâmpinare, conform art. 308 alin. (2) Cod procedură civilă, dar a formulat concluzii scrise prin care a solicitat respingerea recursurilor, ca nefondate.

În esență, a arătat că deciziile cu care s-a finalizat un alt control fiscal, în materia TVA, vizând perioada 2009 – 2010, au fost anulate prin sentința nr. X/12 iunie 2012 a Curții de Apel X, rămasă irevocabilă prin decizia nr. X/25 martie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (dosar nr. X/2010), soluții care au autoritate de lucru judecat și prezintă relevanță în cauză, pentru că au vizat chestiuni similare: modificarea prețului furajelor și reîncadrarea operațiunii conform art. 11 din Codul Fiscal, reducerea comercială a prețului ouălor vândute de S.C. X S.R.L. către X S.R.L., cu privire la facturile nr. X/31 martie 2010, X/2 februarie 2009 și X/26 februarie 2010, analizate și în cauza de față, în contextul impozitului pe profit. În situație similară se află și factura nr. X/31 iulie 2010, omisă din actele fiscale anulate irevocabil, dar avută în vedere de inspecția fiscală dedusă judecății în prezentul litigiu.

În sprijinul apărărilor sale, intimata – reclamantă a făcut referire și la concluziile expertizei de specialitate efectuate în dosarul primei instanțe și a conchis că sentința este fundamentată pe interpretarea corectă a legii și a probelor administrate.

5.Considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra recursurilor

Examinând cauza prin prisma motivelor invocate de cele două recurente și a prevederilor art. 304¹ Cod procedură civilă, Înalta Curte constată că recursurile nu sunt fondate, urmând să mențină hotărârea Curții de apel, pentru motivele ce vor fi prezentate în continuare.

Așa cum rezultă din exprimarea rezumativă cuprinsă la pct. 1 din prezenta decizie, intimata - reclamantă a supus controlului instanței specializate, pe calea prevăzută în art. 218 alin. (2) Codul de procedură fiscală, decizia nr. X/2011, emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, privind soluționarea contestației administrative formulate de S.C. X S.R.L. împotriva deciziei de impunere nr. X/13 mai 2011, prin care în sarcina acesteia au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sumă de X lei, reprezentând:

- X – impozit pe profit;
- X lei – majorări de întârziere aferente impozitul pe profit;
- X lei – taxa pe valoarea adăugată;
- X lei – majorări de întârziere aferente TVA.

În esență, aceste obligații fiscale suplimentare; aferente trim. IV – 2008, trim. IV – 2009 și trim. II – 2010 provin din următoarele operațiuni:

- Calificarea, ca nefiind deductibile fiscal, a unor diferențe de preț aferente furajelor achiziționate de la S.C. X S.R.L. , pe care contribuabilul le-a înregistrat în contul 6026 „cheltuieli privind furajele”, dar autoritatea fiscală le-a considerat majorări artificiale ale prețurilor medii de achiziție a furajelor.

Facturile supuse inspecției fiscale au fost:

- factura nr. X/2 februarie 2009, pentru trim. IV 2008;
- factura nr. X/26 februarie 2010, pentru trimestrul IV 2009;
- factura nr. X/31 iulie 2010, pentru trim.II 2010.

- Majorarea veniturilor cu suma aferentă facturii seria X/31 martie 2010, înregistrată în evidențele contabile pentru trim.IV 2009 ca fiind diferențe negative de preț la ouăle livrate către

persoana afiliată S.C. X S.R.L., dar calificată de autoritatea fiscală ca fiind o diminuare artificială a prețului mediu de livrare din perioada respectivă.

- Calificarea, ca fiind nedeductibile, a cheltuielilor cu achiziții de servicii logistice aferente facturii nr. X/31 august 2010, în privința cărora autoritatea fiscală a reținut că nu s-a probat, cu documente justificative, realitatea și necesitatea operațiunilor.

- Stabilirea TVA suplimentare aferente facturii nr. X/31 iulie 2010, emisă pentru diferențe de preț la furajele livrate de S.C. X S.R.L., a cărei înregistrare în evidențele contabile a fost considerată de autoritatea fiscală ca având caracter artificial, efectuată în scop fiscal, fără ca operațiunea să aibă un scop economic.

Obligațiile fiscale aferente facturii externe de achiziții logistice nr. X/31 august 2010, emise de S.C. X S.P.A., nu au format obiect al cenzurii judiciare, după cum însăși intimata – reclamantă a menționat în finalul cererii de chemare în judecată (fila 9 dosar fond).

În ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar, aferent operațiunilor pentru care au fost emise facturile nr. X/2 februarie 2009, X/26 februarie 2010, X/31 iulie 2010 și X/31 martie 2010, instanța de control judiciar își însușește concluziile judecătorului fondului, expuse în detaliu la pct. 2 din prezenta decizie și fundamentate pe opinia de specialitate a expertului contabil și pe interpretarea corectă a prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal și a celorlalte norme indicate de recurente, referitoare la reflectarea contabilă a operațiunilor comerciale.

În plus față de considerentele primei instanțe Înalta Curte reține că trei dintre cele patru facturi menționate mai sus, mai exact facturile nr. X/2 februarie 2009, X/26 februarie 2010 și X/31 martie 2010, au format obiect al verificărilor și în cadrul unei inspecții fiscale parțiale efectuate anterior pentru soluționarea cererii de rambursare a TVA formulate în decontul depus pentru luna martie 2010, inspecție finalizată prin emiterea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare (TVA) nr. X/20

mai 2010 și a deciziei privind plata obligației lor fiscale accesorii nr. X/2010, menținute în procedura administrativă prin decizia nr. X/18 august 2010, emisă în soluționarea contestației formulate de S.C. X S.R.L.

Aceste acte administrative fiscale au fost anulate prin sentința nr. X/12 iunie 2012 a Curții de Apel X - Secția de contencios administrativ și fiscal, rămasă irevocabilă prin decizia nr. X/25 martie 2014 Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal (dosar nr. X/2011), în care s-a reținut că diferențele de preț pentru achizițiile de furaje și livrările de ouă au fost înregistrate corect în contabilitate și reflectă operațiuni cu conținut economic real.

Cu toate că între acel litigiu soluționat irevocabil și cauza de față nu este întrunită formal tripla identitate de părți, obiect și cauză, ca premisă a admiterii unei excepții de autoritate de lucru judecat, conform art. 166 Cod procedură civilă, puterea de lucru judecat se manifestă și prin efectul pozitiv al celor hotărâte, atunci când scopul final urmărit printr-un demers judiciar se află în strânsă interdependență cu anumite elemente tranșate irevocabil în litigiul anterior.

Pornind de la conținutul normelor cuprinse în art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, referitor la deductibilitatea cheltuielilor efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și art. 145 alin. (2) lit. a) Cod fiscal, privind deductibilitatea TVA aferente achizițiilor destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, precum și al normelor metodologice corespunzătoare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, este evident că necesitatea, realitatea, conținutul economic al unei tranzacții sunt analizate în coordonate similare atât în contextul deductibilității cheltuielilor la calculul profitului impozabil cât și în contextul deductibilității TVA.

În aceste coordonate, Înalta Curte constată, în acord cu intimata, că soluția din prezentul dosar nu se poate îndepărta de cele redată în precedent, pentru că se opune efectul pozitiv al lucrului judecat, ce asigură nevoia de ordine și stabilitate juridică,

precum și evitarea adoptării unor concluzii diferite la aceleași premise factuale.

În plus, CEDO a statuat printr-o bogată jurisprudență că dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 par.I din Convenția Europeană trebuie interpretat prin prisma preeminenței dreptului și a principiului securității juridice, astfel încât constatările de fapt și problemele de drept tranșate printr-o hotărâre judecătorească să nu fie contrazise prin alta (e.g. în cauza Amurăriței c.României, ori în cauza Gjonbocari și alții c.Albaniei).

Deși nu a fost examinată în cadrul litigiului anterior, factura nr. X/31 iulie 2010, reflectând diferențele de preț pentru furajele achiziționate în perioada aprilie – iunie 2010, se fundamentează pe aceleași împrejurări, astfel că nu poate fi abordată diferit în prezenta cauză.

Prin urmare, având în vedere toate considerentele expuse, Înalta Curte va respinge recursurile, ca nefondate, nefiind identificate motive de reformare a sentinței, potrivit art. 304 pct. 9 și 304¹ Cod procedură civilă

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursurile declarate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X., prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., împotriva sentinței civile nr. X din 18 noiembrie 2013 a Curții de Apel X – Secția contencios administrativ și fiscal, ca nefondate.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 12 martie 2015.

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

MAGISTRAT ASISTENT,

X

x